

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **T.K.**
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2016 č. j. MSK 151404/2016, ve věci
správního deliktu

takto:

- I. V řízení se **pokračuje**.
- II. Žaloba se **zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2016, č. j. MSK 151404/2016 ve věci správního deliktu.
2. Žalobce v žalobě vymezil tyto žalobní body:
 - 1) Výrok rozhodnutí správního orgánu je nesrozumitelný, není z něj seznatelné, zda byly naplněny znaky některého přestupku podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“).
 - 2) V posuzovaném případě bylo možno zjistit pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť správní orgán disponoval sdělením žalobce, že jeho vozidlo řídil L. H. N., nar. X., trvale bytem 58 D. B. P., H. P., V., doručovací adresa A. X, 120 00 P.-V., přičemž tento si přebírá poštu na adrese sídla společnosti ODVOZ VOZU s.r.o., kde je zaměstnán. Žalobce má za to, že i přesto, že správnímu orgánu bylo z dřívější činnosti (přestupek sp. zn. 1765/P/8622/2016/Us) známo, že panu N. písemnosti nelze na doručovací adresu doručit, neboť si je nepřebírá a písemnosti se vrací zpět s informací, že adresát nemá schránku, měl se pokusit doručit např. výzvu k podání vysvětlení.
 - 3) Nebyla splněna podmínka § 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, tedy že porušení pravidel nebylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.
 - 4) Nebyla naplněna materiální stránka skutkové podstaty deliktu.
 - 5) Žalobci nebyla poskytnuta možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům a ke způsobu jejich zjištění ve smyslu § 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“). Pokud je účastníku uděleno správním orgánem poučení o tom, že procesní práva může uplatnit po provedení dokazování mimo ústní jednání nařízené na den 29. 8. 2016, zakládá to vadu řízení.
 - 6) Současná právní úprava není ústavně konformní a vede k omezení a „zpoplatnění“ práva nevypovídat upraveného v čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.
3. Žalovaný ve vyjádření k prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že výrok napadeného rozhodnutí splňuje zákonem stanovené náležitosti, je dostatečně srozumitelný a určitý, když z něj jednoznačně vyplývá, že žalobce jako provozovatel vozidla BMW, registrační značky X v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byla dodržována pravidla provozu na pozemních komunikacích a povinnosti řidiče. Ve výroku je výslovně uvedeno, že se neznámý řidič dopustil jednání majícího znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Rovněž má žalovaný za to, že je zcela jednoznačně specifikováno místo spáchání přestupku, respektive deliktu ve výroku rozhodnutí. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že učinil veškeré nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a upozornil na obstrukční strategii žalobce, respektive jeho zmocněnce, jenž zastupuje provozovatele

vozidla v mnoha řízeních ve věcech správních deliktů provozovatelů vozidel a opakovaně sděluje správním orgánům osobu pana N. jako řidiče. Ve spisové dokumentaci je doložena kopie zásilky, kterou se v jiném správním řízení snažil správní orgán I. stupně doručit panu N. na doručovací adresu. Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že se s materiální stránkou správního deliktu vypořádal v napadeném rozhodnutí dostatečně. Řízení před správním orgánem I. stupně a odvolacím správním orgánem tvoří jeden celek a dle žalovaného je zcela v souladu se zákonem, pokud sám doodůvodnil naplnění materiální stránky správního deliktu, přičemž není nutno, aby došlo také ke změně výroku tak, že došlo ke změně odůvodnění, jak uvádí žalobce. K pátému žalobnímu bodu pak uvedl, že provádění dokazování mimo ústní jednání proběhlo dne 29. 8. 2016, na tento termín se žalobce nedostavil. Žalobce však mohl nahlédnout do spisové dokumentace kdykoliv během správního řízení a rovněž se mohl k věci písemně vyjádřit, což neučinil. Závěrem žalovaný uvedl, že většinu námitek mohl žalobce uplatnit již v řízení před správními orgány, avšak neučinil tak. Správní soud není třetí instancí ve správním řízení. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a dále odkázal na obsah napadeného rozhodnutí.

4. Usnesením ze dne 29. 5. 2017 č. j. 22 A 19/2017-22 bylo řízení přerušeno do skončení řízení vedeného u Ústavního soudu pod sp. zn. Pl. ÚS 15/16, tedy řízení o návrhu na zrušení ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Uvedené řízení bylo skončeno nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16. 5. 2018, kterým byl návrh zamítnut. Odpadl tak důvod, pro který bylo řízení přerušeno, a proto podle ust. § 48 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), bylo výrokiem I. vysloveno, že se v řízení pokračuje.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.).
6. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že žalobce byl výzvou ze dne 3. 5. 2016 vyzván k uhrazení částky ve výši 700 Kč nebo nechť písemně sdělí údaje o totožnosti řidiče, který v době spáchání přestupku řídil předmětné vozidlo. Výzva byla žalobci doručena dne 4. 5. 2016. Dne 19. 5. 2016 bylo datovou schránkou doručeno sdělení údajů potřebných k určení totožnosti řidiče předmětného vozidla, ve kterém byl jako řidič označen pan L. H. N., nar.X, trvale bytem 58 D. B.P., H. P., V., doručovací adresa A. 362/11, P. – V. 120 00 (dále jen „sdělená osoba“) spolu s plnou mocí, kterou odvolatel zplnomocnil zmocněnce. Správní orgán I. stupně sdělenou osobu v jiném správním řízení předvolal k podání vysvětlení, písemnost se však vrátila správnímu orgánu I. stupně dne 22. 4. 2016 zpět s informací, že adresát nemá schránku. Ze spisové dokumentace dále vyplývá, že si správní orgán I. stupně vyžádal sdělení Odboru azylové a migrační politiky ministerstva vnitra České republiky, zda je tato osoba uvedena v cizineckém informačním systému. Na dotaz bylo odpovězeno písemností ze dne 7. 6. 2016, že uvedená osoba cizineckým informačním systémem neprochází. Správním orgánem I. stupně bylo dále zjištěno, že neprochází ani evidencí centrálního registru obyvatel České republiky. Písemností ze dne 9. 6. 2016 správní orgán I. stupně odložil věc přestupku podle ust. 66 odst. 3 písm. g) zákona č. 200/1990 Sb., zákona o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), jelikož se mu nepodařilo zjistit do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, jeho pachatele. Správní orgán I. stupně vydal dne 15. 6. 2016 příkaz, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobce dopustil předmětného správního deliktu. Příkaz

byl doručen zmocněnci do jeho datové schránky dne 27. 6. 2016. Odpor proti příkazu byl podán prostřednictvím e-mailu zmocněnce s uznávaným elektronickým podpisem. Písemností ze dne 21. 7. 2016 byl žalobce vyrozuměn o skutečnosti, že bude provedeno dokazování mimo ústní jednání. Termín provedení dokazování byl stanoven na 29. 8. 2016 v 10:00 hod. Písemnost byla doručena do datové schránky zmocněnce dne 21. 7. 2016. Ve spisové dokumentaci je dále založen protokol o provádění dokazování mimo ústní jednání ze dne 29. 8. 2016 v 10:00 hod. Dne 7. 9. 2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobce dopustil předmětného správního deliktu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, jež bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 30. 9. 2016 a o němž bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím dne 23. 11. 2016, č. j. MSK 151404/2016.

7. Podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovena tímto zákonem.
8. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h.⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km.h.⁻¹.
9. K prvému žalobnímu bodu krajský soud uvádí, že výrok napadeného rozhodnutí splňuje zákonem stanovené náležitosti, je dostatečně srozumitelný a určitý. Z výroku jednoznačně vyplývá, že jako provozovatel vozidla BMW, registrační značky X nezajistil, v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byla dodržována pravidla provozu na pozemních komunikacích a povinnosti řidiče. Ve výroku je výslovně uvedeno, že se neznámý řidič dopustil jednání majícího znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Krajský soud má shodně s žalovaným za to, že je zcela jednoznačně specifikována doba a místo spáchání přestupku, respektive deliktu ve výroku rozhodnutí. Krajský soud proto tuto žalobní námitku neshledal důvodnou.
10. Ke druhému žalobnímu bodu krajský soud uvádí, že se ztotožňuje s názorem žalovaného, že učinil veškeré nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Dle obsahu správního spisu obdržel správní orgán I. stupně sdělení právnické osoby ODVOZ VOZU s.r.o., která byla zplnomocněna k zastupování žalobce, že vozidlo v době spáchání přestupku měl řídit pan L. H. N. Žalovaný jednak upozornil na obstrukční strategii žalobce, respektive jeho zmocněnce, jež zastupuje provozovatele vozidel v mnoha řízeních ve věcech správních deliktů provozovatelů vozidel a opakovaně sděluje správním orgánům osobu pana N., což je správním orgánům známo z úřední činnosti a za druhé správní orgán I. stupně dotázal odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky a provedl také šetření v centrálním registru obyvatel ČR, v obou případech bezvýsledně. Ve spisové dokumentaci je doložena kopie zásilky, kterou se snažil správní orgán I. stupně doručit panu N. na uváděnou doručovací adresu v jiném správním řízení, kdy tato zásilka se odesílateli vrátila dne 22. 4. 2016 s poznámkou, že na uvedené adrese „nemá schránku“. Odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky správnímu orgánu I. stupně sdělil, že výše uvedená osoba neprochází cizineckým informačním systémem. Krajský soud proto plně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 17. 2. 2016, č. j. 1 As 237/2015-32, ve kterém NSS rozebíral otázku nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku tak, že mimo jiné uvedl: „Šlo by proti

smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjišťovat přestupce, musí se o to pokusit [...] Naopak pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona o přestupcích (srov. citovaný rozsudek 3 As 7/2014-21), nebo dochází-li k řetězení označených osob (označený řidič označí dalšího řidiče atd.), je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o přestupcích naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt. Citovaný judikát platí pro posuzovanou věc zcela přílehavě. Krajský soud uzavírá, že správní orgán I. stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele, a proto tento žalobní bod neshledal důvodným.

11. Krajský soud neshledal důvodný ani třetí žalobní bod, když z oznámení o podezření ze spáchání přestupku či jiného správního deliktu ze dne 26. 2. 2016 vyplývá, že dne 12. 2. 2016 v 13:26:24 hodin byla naměřena vozidlu RZ X v Havířově na ulici Dělnická, ve směru jízdy od křižovatky s ulicí Mánesova ke křižovatce s ulicí Moskevská rychlost jízdy 72 km/h. V daném úseku je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Po odečtení odchylky je výsledná rychlost 69 km/h, nejvyšší dovolená rychlost byla překročen o 19 km/h. Součástí správního spisu je fotodokumentace pořízena z měřicího zařízení SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0025. Součástí spisové dokumentace je také ověřovací list ze dne 7. 1. 2015, č. 8012-OL-70417-15 a určení úseků pozemních komunikací k měření rychlostí Městské policie Havířov. Krajský soud uzavírá, že z rozhodovací praxe správních soudů je známa skutečnost, že rychloměr SYDO TRAFFIC VELOCITY je automatický technický prostředek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2018, č. j. 6 As 202/2018-42).
12. Pokud žalobce namítá, že se správní orgány nezabývaly materiální stránkou přestupků [žalobní bod 4)], opak je pravdou. Správní orgán I. stupně se této otázce sice nevěnoval, naplnění materiálního znaku však rozebírá žalovaný na str. 5 svého rozhodnutí slovy: „Koncepte odpovědnosti provozovatele vozidla za správní delikt podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je založena na principu, že je odpovědností provozovatele vozidla zajistit, aby byla při užití vozidla, jehož je provozovatelem, dodržována pravidla silničního provozu. Smyslem právní úpravy je reflektovat situace, kdy vozidlo řídí jiná osoba než provozovatel a tato osoba není spolehlivě správním orgánem zjištěna. Je potřeba, aby i v takových případech existovaly prostředky, které umožní správnímu orgánu postihnout takové jednání, jelikož dochází k ohrožování bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, kdy v tomto spočívá materiální znak správního deliktu“. Krajský soud považuje odůvodnění žalovaného za dostatečné, a proto tento žalobní bod neshledal důvodný. Pro úplnost krajský soud s odkazem na rozsudek NSS sp. zn. 8 As 83/2014 uvádí, že podle ustálené judikatury se správní řízení posuzuje jako celek, kdy dílčí vady rozhodnutí prvního stupně lze odstranit v řízení odvolacím. V posuzované věci taková situace nastala.

13. Pokud žalobce v žalobě tvrdí, že mu nebyla poskytnuta možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům a ke způsobu jejich zjištění ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu [žalobní bod 5)], jedná se o tvrzení přímo lživé. Žalobce byl o tomto právu poučen ve vyznění ze dne 21. 7. 2016, které bylo zmocněnci žalobce doručeno ještě téhož dne prostřednictvím datové schránky. Žalobce ani jeho zmocněnec se nedostavili. Krajský soud shodně s žalovaným připomíná, že žalobce mohl nahlédnout do spisové dokumentace kdykoliv během správního řízení a rovněž se mohl ve věci písemně vyjádřit, což neučinil.
14. Žalobní bod 6) má krajský soud za vypořádaný nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16, jímž je vázán (čl. 89 odst. 2 Ústavy České republiky č. 1/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Krajský soud plně odkazuje na odůvodnění uvedeného nálezu, který je veřejně dostupný na www.nalus.usoud.cz a byl též publikován ve Sbírce zákonů pod č. 116/2018 Sb. Žalobní bod 6) je tudíž nedůvodný.
15. Na základě shora uvedené argumentace krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
16. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 9. srpna 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu